

милостъ. Н. Блаженство удобрилъ това и подходящи за тъзи
месия лица избрали Л. Цанкова и М. Д. Балабанова. На 5-й
Август Цанковъ тръгналъ презъ Свищовъ, а на 6-й Балаба-
новъ изъ Цариградъ. Освѣнъ Димитръ Ив. Гешовъ, Д-ръ
Вълковичъ, Атанасаки Стояновичъ и Хр. Иличъ който предалъ
Балабанову въ паракода испратенитъ до екзарха писма и едно-
пълномощно отъ него, никой други отъ цариградските българе
нѣмалъ извѣстие за тѣхното тръгване.¹⁾ Цанковъ и Балаба-
новъ се събрали въ Виена и рѣшили да почнатъ най-първо-
отъ Англия. Приготвили въ името на българския народъ единъ
меморандумъ до шестътъ велики сили, въ който между друго
излагали за искланитъ съ хиляди невинни човѣшки създания,
изгарянието га села, оскверняване църкви и училища, насили-
ственното превръщане въ ислямизъмъ, обезчествяванието на жени
и моми, ограбванието на имоти и прч. и молятъ за една авто-
номия съ народно управление, гарантирано отъ великите сили
за да съ избави и този народъ отъ петь-вѣковното си робство.

Въ Лондонъ се запознали съ нѣкои благородни личности,
които смяни оставали отъ нечутитъ турски звѣрства. Но като
нѣмали пълномощно отъ българския народъ и небило възможно
да се яватъ въ негово име предъ министра на външнитъ ра-
боти, Балабановъ се отправилъ въ Манчестеръ до тѣрновецъ
Мих. Стеф. Михаловъ, който чрѣзъ една английска кѫща го-
препоръчилъ на манчестерский представителъ въ английский
парламентъ, а представителя му далъ препоръчително писмо до
министра на външнитъ работи лордъ Дерби. Балабановъ се-
звѣрналъ въ Лондонъ и наедно съ Д. Цанкова на 18 Септ.
се представили предъ министра. Той ги приелъ твърдъ ласкато-
и съ надѣжда ги обсипалъ. На излизане, въ салона срещнали
турския посланикъ въ Лондонъ Мусурусъ паша за когото отъ
послѣ узнали, че отивалъ при министра да му внуши за да не-
ги приема.

На 29-й Септ. подали до английската царица прошение-
придружено съ меморандума.

¹⁾ Отъ народа пълномощно не сѫ имали, защото по онова
врѣме когато турския мечъ се вѣргаше на дѣсно и на лѣво, подобно-
нѣщо неможеше да стане. Само отъ Т. Назарджикско гдѣто станахъ
най ужаснитъ звѣрства, населението сполучило да подтвѣрди едно
прошение съ всичкитъ общински печати въ околията, което било
испратено на 24-й Ян. 1877 г. до тѣхъ за 6 тѣ велики
сили и въ което описвало несноснитъ си теглила отъ турцитъ.